

ROMÂNIA
TRIBUNALUL VÂLCEA - SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. 92/2024
Operator date cu caracter personal nr. 4088

ÎNCHEIERE

Ședința camerei de consiliu din data de 30 octombrie 2024

Completul constituit din:

Președinte: _____

Judecător de cameră preliminară: _____

Grefier: _____

Pe rol soluționarea contestației formulate de contestatorul-inculpat _____, împotriva încheierii nr. 223 din 11 septembrie 2024 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în dosarul nr. 92/2024 din Judecătoria _____.

Ministerul Public-Parchetul de pe lângă Tribunalul _____ este reprezentat de procuror _____

La apelul nominal făcut în ședința camerei de consiliu au lipsit părțile și subiecții procesuali.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință învederându-se instanței că procedura de citare este legal îndeplinită, conform dovezilor de îndeplinire a procedurii de citare aflate la dosarul cauzei, lipsind și apărătorul ales al contestatorului inculpat.

Luând concluziile procurorului, președintele constată că în cauză asistența juridică nu este obligatorie astfel că dispune continuarea ședinței.

Președintele completului *pune în discuție incidența cazului de nulitate absolută prevăzut de art. 281 alin. 1 lit. a C.proc.pen. cu referire la art. 64 alin. 4 C.proc.pen.* determinat de exercitarea de către judecătorul de cameră preliminară, în cursul urmăririi penale, a funcției de judecător de drepturi și libertăți investit cu soluționarea unei contestații privind durata procesului.

De asemenea, pune în discuție sesizarea Înaltei Curți Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Este incompatibil, în temeiul art. 64 alin. 4 C.proc.pen., să participe la procedura de cameră preliminară judecătorul care în cursul urmăririi penale a soluționat, în calitate de judecător de drepturi și libertăți, exclusiv o contestație privind durata procesului penal în condițiile art. 488 ind. 2 alin. 1 lit. a) C.proc.pen. și art. 488 ind. 6 alin. 2 C.proc.pen.?”

Reprezentanta Ministerului Public pune concluzii în sensul că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este admisibilă.

În ceea ce privește opinia parchetului în acest caz, arată că judecătorul ar fi compatibil având în vedere că nu și-a exprimat opinia cu privire la un drept substanțial al părților ci, judecătorul de drepturi și libertăți s-a pronunțat doar asupra duratei procesului penal.

Pe fondul cauzei, consideră că în prezenta cauză este incident cazul de nulitate absolută având în vedere că judecătorul care în cursul urmăririi penale a exercitat funcția de judecător de drepturi și libertăți este incompatibil a exercita funcția de judecător de cameră preliminară.

COMPLETUL DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

Având nevoie de timp pentru a delibera cu privire la sesizarea Înaltei Curți Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: Este incompatibil, în temeiul art. 64 alin. 4 C.proc.pen., să participe la procedura de cameră preliminară judecătorul care în cursul urmăririi penale a soluționat, în calitate de judecător de drepturi și libertăți, exclusiv o contestație privind durata procesului penal în condițiile art. 488 ind. 2 alin. 1 lit. a) C.proc.pen. și art. 488 ind. 6 alin. 2 C.proc.pen.?, în temeiul dispozițiilor art. 405 alin. 2 C.proc.pen. va stabili termen pentru pronunțare la data de 06.11.2024, urmând ca pronunțarea să aibă loc prin punerea soluției la dispoziția părților, subiecților procesuali și a procurorului prin mijlocirea grefei instanței.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Stabilește termen la 06.11.2024 pentru pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „ Este incompatibil, în temeiul art. 64 alin. 4 C.proc.pen., să participe la procedura de cameră preliminară judecătorul care în cursul urmăririi penale a soluționat, în calitate de judecător de drepturi și libertăți, exclusiv o contestație privind durata procesului penal în condițiile art. 488 ind. 2 alin. 1 lit. a) C.proc.pen. și art. 488 ind. 6 alin. 2 C.proc.pen.?

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, procurorului și subiecților procesuali prin mijlocirea grefei instanței astăzi, 30.10.2024.

Președinte,

Judecător de cameră preliminară

Grefier,

ROMÂNIA
TRIBUNALUL VÂLCEA - SECȚIA PENALA

Dosar nr. 949/19.04.2024

Operator date cu caracter personal nr. 4088

ÎNCHEIERE

Ședința camerei de consiliu din data de 06 noiembrie 2024

Completul constituit din:

Președinte: _____

Judecător de cameră preliminară: _____

Grefier: _____

Pe rol pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Este incompatibil, în temeiul art. 64 alin. 4 C.proc.pen., să participe la procedura de cameră preliminară judecătorul care în cursul urmăririi penale a soluționat, în calitate de judecător de drepturi și libertăți, exclusiv o contestație privind durata procesului penal în condițiile art. 488 ind. 2 alin. 1 lit. a) C.proc.pen. și art. 488 ind. 6 alin. 2 C.proc.pen.?”

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul _____ a fost reprezentat la termenul din 30.10.2024 de procuror _____

Prezența părților și dezbaterile au fost consemnate pe larg în încheierea de ședință din data de 30.10.2024 care face corp comun cu prezenta încheiere, dată la care completul de judecători de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Vâlcea a amânat pronunțarea pentru astăzi când, în aceeași compunere a hotărât următoarele:

COMPLETUL DE JUDECĂTORI DE CAMERĂ PRELIMINARĂ

Deliberând cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, reține următoarele:

A. Obiectul cauzei

Prin încheierea nr. _____ din 10.09.2024, pronunțată în dosarul nr. 949/19.04/2024/a1, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei _____, în baza art. 345 alin. 1 Cod procedură penală a respins ca neîntemeiate cererile și excepțiile formulate de inculpatul _____, în baza art. 346 alin. 1 Cod procedură penală a constatat competența și legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. 73/P/2020 din data de 30.04.2024 al Parchetului de pe lângă Judecătoria _____, legalitatea administrării probelor și efectuării actelor de către organele de urmărire penală și a dispus începerea judecății cauzei privind pe inculpatul _____, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de vătămare corporală din culpă, prev. de art. 196 alin. 2 și 3 Cod penal.

În motivare s-a reținut că, prin rechizitoriul nr. _____ din 30.04.2024 al Parchetului de pe lângă Judecătoria _____ emis în dosarul nr. _____, s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de libertate a inculpatului _____, pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă, prev. de art. 196 alin. 2 și 3 C.P., constând în aceea că, la data de

14.01.2020, în jurul orei 19:45, a condus autoturismul marca ____ cu nr. de înmatriculare _____, pe DN7, pe raza localității Călimănești din direcția Rm. Vâlcea către Sibiu, cu o viteză mai mare decât cea maxim admisă în zona producerii accidentului, iar la km 192+800 de metri, pe fondul neatenției în conducere, nu a observat în timp util că auto platforma era staționată parțial pe suprafața benzii de circulație Rm. Vâlcea-Sibiu, astfel că, în timpul depășirii auto platformei marca ____ cu nr. de înmatriculare _____, nu a păstrat o distanță laterală de siguranță față de aceasta și a intrat în coliziune cu aceasta acroșând cu partea dreaptă față pe persoana vătămată _____, care se afla pe partea carosabilă, în partea lateral stânga a auto platformei, rezultând vătămarea corporală a persoanei vătămate. Fiindu-i astfel provocate leziuni traumatice ce au necesitat circa 100-110 zile de îngrijiri medicale.

La data de 26.06.2024, inculpatul _____ a formulat cereri și excepții.

Examinând cererile și excepțiile formulate de inculpat în legătură cu dosarul de urmărire penală nr. _____ al Parchetului de pe lângă Judecătoria _____, în raport de dispozițiile art. 342 din Codul de procedură penală, reținând în esență că obiectul camerei preliminare constă în verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală;

Judecătorul de cameră preliminară din cadrul primei instanțe a constatat că rechizitoriul din prezenta cauză este regulamentar întocmit, fapta fiind suficient descrisă, în accepțiunea normelor legale edictate de legiuitorul penal român și întocmit cu respectarea dispozițiilor prevăzute de art. 328 – 331 Codul de procedură penală, fiind verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de prim-procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria _____ probele fiind administrate legal, cu respectarea dispozițiilor art. 100 și 101 din Codul de procedură penală. Totodată, s-a reținut că Judecătoria _____ este instanță competentă din punct de vedere material să soluționeze cauza conform plenitudinii de jurisdicție prevăzute de art. 35 alin. (1) Codul de procedură penală

Împotriva acestei încheieri a declarat contestație inculpatul _____, înregistrată pe rolul Tribunalului _____ la data de 24.09.2024, sub numărul _____, fără a fi motivată în scris.

B. Expunerea pe scurt a chestiunii de drept. Examenul de admisibilitate a sesizării.

La termenul din data de 30.10.2024, completul de judecatori de cameră preliminară din cadrul tribunalului a invocat incidența dispozițiilor art. 281 alin. 1 lit. a C.proc.pen. în cazul în care judecătorul de cameră preliminară a îndeplinit în cursul urmăririi penale funcția de judecător de drepturi și libertăți investit cu soluționarea unei contestații privind durata procesului.

La același termen a pus în discuție sesizarea Înaltei Curți Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Este incompatibil, în temeiul art. 64 alin. 4 C.proc.pen., să participe la procedura de cameră preliminară judecătorul care în cursul urmăririi penale a soluționat, în calitate de judecător de drepturi și libertăți, exclusiv o contestație privind durata procesului penal în condițiile art. 488 ind. 2 alin. 1 lit. a) C.proc.pen. și art. 488 ind. 6 alin. 2 C.proc.pen.?

În conformitate cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală: "Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată."

Din cuprinsul prevederilor legale care reglementează procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile rezultă următoarele condiții de admisibilitate a sesizării, care trebuie îndeplinite cumulativ:

- chestiunea de drept să fie ridicată în cursul judecării, în fața unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

- chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat deja asupra problemei de drept printr-o hotărâre obligatorie pentru toate instanțele;

- chestiunea de drept pusă în discuție să fie una veritabilă, dificilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite;

- chestiunea de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei.

Examinând îndeplinirea acestor condiții, tribunalul apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de lege privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

Astfel, în analiza primei condiții, se reține că aceasta este îndeplinită, tribunalul fiind investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, respectiv cu soluționarea contestației declarate împotriva încheierii nr. 220/10.07.2024 pronunțată în dosarul nr. 949/198/2024/1 al Judecătoriei Brezoi.

Și cea de-a doua condiție enunțată este îndeplinită, întrucât chestiunea de drept pentru a cărei lămurire a fost sesizată instanța supremă nu a primit o rezolvare printr-o hotărâre prealabilă anterioară sau printr-un recurs în interesul legii.

În ceea ce privește existența unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, tribunalul reține că problema de drept invocată vizează aspecte de drept procesual, de natură să atragă o problemă veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit textul de lege, având în vedere opiniile divergente exprimate în practică.

Astfel, tribunalul constată că este chemat a soluționa, cu prioritate, chestiunea interpretării art. 281 alin. 1 lit. a C.proc.pen. cu referire la art. 64 alin. 4 C.proc.pen., mai exact dacă acest caz de incompatibilitate are caracter imperativ și, astfel, operează de plano (judecătorul de drepturi și libertăți neputând participa în celelalte faze procesuale - cameră preliminară, judecata în fond sau în căile de atac) sau se poate face distincție între activitățile procesuale specifice efectuate în cauză, în calitate de judecător de drepturi și libertăți, caz în care situația de incompatibilitate nu intervine de plano, fiind necesar să fie analizate aspectele asupra cărora judecătorul s-a pronunțat pentru a stabilit dacă acesta este incompatibil sau nu.

Interpretarea urmărește astfel cunoașterea înțelesului exact al normei, respectiv clarificarea sensului și rațiunii acesteia, având în vedere coexistența unor interpretări jurisprudențiale diferite cu privire la această chestiune de drept, în practică fiind identificate mai multe orientări, ajungându-se ca în situații similare să fie pronunțate soluții diferite.

Așadar, o primă interpretare cu privire la această chestiune de drept este în sensul că dispozițiile ce reglementează cazurile de incompatibilitate expres și limitativ prevăzute de lege, au caracter imperativ, neputându-se face distincție între activitățile procesuale specifice efectuate în cauză, în calitate de judecător de drepturi și libertăți, iar în raport de dispozițiile art. 64 alin. 4 Cod procedură penală, judecătorul de drepturi și libertăți nu poate participa în celelalte faze procesuale, fiind incompatibil să soluționeze fondul cauzei deduse judecării în ipoteza în care a soluționat o contestație privind durata procesului penal în faza de urmărire penală.

În acest sens, prin accesarea portalului <https://www.rejust.ro/intern>, au fost identificate următoarele hotărâri relevante: Încheierea penală nr. 490/10.07.2024 pronunțată de Judecătoria Rm. Vâlcea în dosarul nr. 4295/288/2024 – prin care, în baza art. 386 ind.1 C.proc.pen. raportat la art. 281 alin. (1) lit. a) C.proc.pen., s-a constatat nulitatea absolută a procedurii de cameră

preliminară întrucât judecătorul care a soluționat procedura de cameră preliminară, în cursul urmăririi penale, a respins ca rămasă fără obiect contestația privind durata procesului penal formulată de persoana vătămată; Încheierea nr. 19/15.01.2024 pronunțată de Judecătoria Drăgășani în dosarul nr. 3871/223/2023/a1, Încheierea nr. 1198/18.06.2024 pronunțată de Judecătoria Cluj Napoca în dosarul nr. 14099/211/2023/a1.1, Încheierea penală pronunțată de Judecătoria Giurgiu în ședința camerei de consiliu din data de 13.03.2024 în dosarul nr. 3491/236/2024 și Încheierea penală pronunțată de Judecătoria Timișoara în ședința camerei de consiliu din data de 01.03.2024 în dosarul nr. 3758/325/2024/a1 – prin care s-au admis declarațiile de abținere ale magistraților care, în cursul urmăririi penale, în calitate de judecător de drepturi și libertăți, au soluționat cauze având ca obiect contestație durată proces.

O a doua interpretare cu privire la chestiunea de drept în discuție este în sensul că incompatibilitatea în situația dată nu intervine de plano, fiind necesar să fie analizate aspectele asupra cărora judecătorul s-a pronunțat pentru a stabilit dacă acesta este incompatibil sau nu.

În acest sens, a fost identificată încheierea pronunțată de Curtea de Apel Pitești în ședința publică din data de 24.05.2018 în dosarul nr. 1329/214/2016, prin care s-a decis respingerea, ca neîntemeiată, a excepției nelegalei compunerii a completului de judecată care a judecat fondul cauzei, invocată din oficiu – reținându-se, în esență, că cele statuate de judecător care s-a pronunțat anterior asupra contestației privind durata procesului penal (stabilind un termen pentru ca dosarul de urmărire penală să fie finalizat) nu au presupus o apreciere asupra elementelor de probă administrate, în condițiile în care art. 488/6 alin. 2 Cod procedură penală îi interzicea în mod expres a oferi dezlegări asupra unor probleme de fapt sau de drept care să anticipeze modul de soluționare a procesului ori care să aducă atingere libertății judecătorului cauzei de a hotărî, conform legii, cu privire la soluția ce trebuie dată procesului, ori, după caz, libertății procurorului de a pronunța soluția pe care o consideră legală și temeinică.

Această a doua interpretare a fost agreată și de magistrații participanți la întrunirile de practică neunitară organizate de Curtea de Apel Cluj (minuta din 23.06.2017) și Curtea de Apel Iași (minuta din 03.02.2022), participanții la întâlnire, cu majoritate, stabilind că în situația în care judecătorul a exercitat atribuțiile judecătorului de drepturi și libertăți, dar nu a pronunțat o soluție, în sens de rezolvare pe fond a cauzei (ex.: a trimis cauza în vederea reunirii, a declinat soluționarea respectivei cereri, a scos cauza de pe rol și a trimis cererea spre competență soluționare unui alt organ, a respins cererea ca inadmisibilă sau a cărui activitate s-a rezumat doar la emiterea formelor de executare etc.), poate participa, în aceeași cauză, la procedura de cameră preliminară, la judecata în fond sau în căile de atac, întrucât nu doar investirea, ci și realizarea în concret, prin pronunțarea actului jurisdicțional corespunzător, a atribuțiilor proprii funcției sale judiciare determină incompatibilitatea judecătorului de drepturi și libertăți de a mai participa ulterior în cauză la proceduri care presupun exercițiul altor funcții judiciare.

Față de aceste aspecte, reiese fără putință de tăgadă că problema de drept este una veritabilă și se impune a fi lămurită de instanța supremă în temeiul atribuției sale constituționale de a asigura practica unitară a instanțelor de judecată.

În final, se constată că soluționarea cauzei în curs de judecată depinde de chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, clarificarea înțelesului dispozițiilor art. 64 alin. 4 C.proc.pen. fiind esențială pentru dezlegarea cauzei, față de împrejurarea arătată mai sus că în cauză judecătorul care a dispus începerea judecății în calitate de judecător de cameră preliminară a pronunțat, în cursul urmăririi penale, în dosarul Judecătoriei Brezoi nr. 1782/198/2023, Încheierea penală nr. 278 din data 10.10.2023 prin care în calitate de judecător de drepturi și libertăți, în temeiul dispozițiilor art. 488 ind. 6 alin. 1 C.proc.pen. a admis contestația privind durata procesului formulată de persoana vătămată _____.

C. Punctele de vedere exprimate cu ocazia dezbaterilor cu privire la chestiunile de drept a căror dezlegare se solicită

În ceea ce privește opinia parchetului în acest caz, s-a arătat că sesizarea este admisibilă, procurorul învederând că judecătorul care în cursul urmăririi penale a soluționat, în calitate de judecător de drepturi și libertăți, exclusiv o contestație privind durata procesului penal, este compatibil să soluționeze și procedura de cameră preliminară având în vedere că nu și-a exprimat opinia cu privire la un drept substanțial al părților ci s-a pronunțat doar asupra duratei procesului penal.

Același punct de vedere în sensul inexistenței unei incompatibilități rezultă și din notele scrise depuse la dosar de către partea responsabilă civilmente _____.

D. Punctul de vedere al instanței

În opinia completului, trebuie pornit de la rațiunea normei, ca regulă generală de interpretare.

Astfel, prin dispozițiile art. 64 alin. 4 din Codul de procedură penală, legiuitorul reglementează incompatibilitatea funcției judiciare de judecător de drepturi și libertăți, pe de-o parte, și cea de judecător de cameră preliminară.

Opțiunea legislativă are la bază specificul acestei funcții judiciare în virtutea căreia se analizează aspecte care pot pune la îndoială imparțialitatea obiectivă în stadii mai îndepărtate al procedurii.

Judecătorul de drepturi și libertăți exercită, potrivit art. 3 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală funcția de dispoziție asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei în faza de urmărire penală, explicitată în cuprinsul alin. 5 al aceluiași articol în sensul analizării actelor și măsurilor din cadrul urmăririi penale, care restrâng drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei.

Competența judecătorului care exercită această funcție judiciară, astfel cum este prevăzută la art. 53 din Codul de procedură penală, vizează, în esență, analiza unor chestiuni de fapt și de drept în stadiul incipient al procedurii care ar pune veritabile probleme asupra prezumției de nevinovăție a unei persoane. Astfel, în toate cazurile enumerate explicit de lege, respectiv ipotezele de la art. 53 lit. a-f, judecătorul de drepturi și libertăți antamează analize care vizează indiciile săvârșirii unei infracțiuni ori chiar emite dispoziții cu privire la existența sau inexistența unor probe care atestă săvârșirea unei infracțiuni de către o persoană.

Prin urmare, strict raportat la competența în cazurile anume determinate de legiuitor la momentul adoptării, prin Legea nr. 135/2010, soluția sa de excludere a judecătorului de drepturi și libertăți de la celelalte activități care excedează urmăririi penale este pe deplin justificată și se integra armonios în spiritul concepției noului cod.

Cu toate acestea, printr-o intervenție ulterioară, respectiv prin Legea nr. 255/2013, s-a atribuit competența judecătorului de drepturi și libertăți de a soluționa contestația privind durata procesului penal.

Astfel, potrivit art. 488 ind. 2 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală astfel introdus, competența de soluționare a contestației aparține în cauzele penale aflate în cursul urmăririi penale, judecătorului de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță.

Spre deosebire de ipoteza premisă în atribuirea unor competențe judecătorului de drepturi și libertăți materializate prin constatări cu privire la indicii sau probe care conturează suspiciuni rezonabile ale existenței unei infracțiuni și, după caz, ale implicării unor persoane determinate în comiterea acestora, în cazul contestației privind durata procesului această ipoteză este exclusă chiar de către legiuitor, impunându-i de această dată judecătorului de drepturi și libertăți să nu dea îndrumări și să nu ofere dezlegări asupra unor probleme de fapt sau de drept care să anticipeze modul de soluționare a procesului ori care să aducă atingere libertății procurorului de a pronunța soluția pe care o consideră legală și temeinică.

Prin urmare, este evident că rațiunea avută în vedere inițial care a determinat reglementarea incompatibilității absolute a judecătorului de drepturi și libertăți în oricare altă funcție judiciară ulterioară nu se mai regăsește în situația din cauză.

Dispozițiile art. 64 alin. 4 din Codul de procedură penală trebuie, așadar, interpretate potrivit rațiunii avute în vedere de legiuitor cu ocazia edictării normei, iar nu strict literal - ipoteză care s-ar traduce într-un formalism excesiv prin care interpretul se îndepărtează de la scopul avut în vedere de legiuitor.

Prin reglementarea legală anterior menționată, s-au avut în vedere împrejurările cele mai frecvent întâlnite (*lex statuit de eo quem plerumque fit*), or nu s-ar putea reține incidența normei în situații de absolută excepție – bunăoară când judecătorul de drepturi și libertăți declină competența, ori respinge o cerere ca inadmisibilă sau ca tardivă și nici în alte situații, deopotrivă excepționale, atunci când același judecător nu se află în ipoteza de a da dezlegări, fie și provizorii – dar care pun probleme asupra prezumției de nevinovăție sau asupra antepunțării cu privire la chestiuni litigioase litigioase însemnate – pe parcursul urmăririi penale.

În plus, dincolo de rațiuni de fapt care nu au relevanță prin prisma interpretării normei în discuție - cum ar fi numărul redus de judecători de la unele instanțe care ar putea conduce la tergiversări incompatibile cu durata rezonabilă a procedurilor, ori aplicarea în esență sa a principiul fundamental al repartizării aleatorii și al continuității completului de judecată care nu ar putea fi schimbat în urma unor automatisme excesiv de formaliste – incompatibilitatea de plano a unui judecător trebuie să se bazeze pe rațiuni inteligibile, clare care să se circumscrie dreptului fundamental de proces echitabil.

Această concepție obiectivă este în deplin acord cu jurisprudența CEDO, Curtea constatând că simplul fapt, pentru un judecător, de a fi luat o anumită decizie înaintea procesului, nu poate fi considerat totdeauna că ar justifica, în sine, o bănuială de imparțialitate în privința sa, ceea ce trebuie avut în vedere fiind întinderea și imparțialitatea acestei măsuri.

Or, participarea unui judecător la soluționarea unei contestații la tergiversarea cauzei nu pune sub nicio formă, prin ea însăși, probleme asupra existenței vreunei preconcepții obiective cu privire la soluția care ar urma să fie dată.

În plus, completul de judecători de cameră preliminară de față constată că nu există nicio incompatibilitate a judecătorilor care au compus instanța investită cu soluționarea contestației prev. de art. 488 ind. 1 și urm. din Codul de procedură penală, de a soluționa aceeași cauză în procedura camerei preliminare sau de judecată, astfel că o incompatibilitate de plano doar a judecătorului de drepturi și libertăți impusă ca efect exclusiv al unei interpretări excesiv de formaliste a art. 64 alin. 4 Cod de procedură penală ar fi total lipsită de sens.

Față de considerentele expuse mai sus, în baza art. 476 alin. 1 raportat la art. 475 din Codul de procedură penală, tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Este incompatibil, în temeiul art. 64 alin. 4 C.proc.pen., să participe la procedura de camera preliminară judecătorul care în cursul urmăririi penale a soluționat, în calitate de judecător de drepturi și libertăți, exclusiv o contestație privind durata procesului penal?

În baza art. 476 alin. 2 din Codul de procedură penală va dispune suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept invocate.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

În baza art. 476 alin. (1) raportat la art. 475 C.proc.pen., sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Este incompatibil, în temeiul art. 64 alin. 4 C.proc.pen., să participe la procedura de cameră preliminară judecătorul care în cursul urmăririi penale a soluționat, în calitate de judecător de drepturi și libertăți, exclusiv o contestație privind durata procesului penal în condițiile art. 488 ind. 2 alin. 1 lit. a) C.proc.pen. și art. 488 ind. 6 alin. 2 C.proc.pen.?

În baza art. 476 alin. 2 C.proc.pen. dispune suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept invocate.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, procurorului și subiecților procesuali prin mijlocirea grefei instanței, astăzi 06.11.2024.

Președinte,

Judecător de cameră preliminară

Grefier,